

1. Advent első v.: Ökumenikus és békeszolgálat vasárnapja.KRISZTUS A MI BÉKESSÉGÜNK.

Mikeás 5,5/A
 Mikeás 5,1 - 6

Az új egyházi esztendő első istentiszteletén szeretettel (szeretettel) köszöntelek Benneteket a mi Urunk Jézus Krisztus nevében. Szívből kívánom, hogy Isten Lelke tegye áldottá mindnyájunk számára az adventi heteket, és az egész egyházi esztendőt. Tudjunk előbbre jutni "az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata" /Rm.12,2/ megismerésében és az annak való engedelmisségben.

Mikeás próféta bizonyágtétele szólalt meg közöttünk. Hadd mondjak valamit magáról Mikeásról. A Krisztus előtti 8. század második felében működött, Moreset-Gátból származott. Egyszerű földműves ember volt, akinek azonban élő összeköttetése volt az élő Istennel. Nevében is hatalmas bizonyágtételt hordoz az ő Istenéről: "Ki olyan, mint Jahveh?", azaz "Ki olyan mint az én Istenem?"

Megértitek, ha közben azért könyörögtem, hogy adjon Isten a mi földműves férfaink között is ilyen Mikeásokat, akik bátran vallják: "Ki olyan, mint az én Istenem?"

Mikeás próféciaja már az első karácsony alkalmával "megszólalt". Amikor jöttek a keleti bölcsek és megkérdezték: "Hol kell a Krisztusnak megszületni?" - az írástudók Mikeás prófeciájára mutathak rá. Erre mutat rá most előttünk Isten Lelke, amikor az első adventi prédikáció alapígéjévé teszi a mikeási bizonyágtételt: "Ő a mi békeségünk." Ő, a Betlehemből származó, az Örökkévalóságból érkező, a hatalommal legeltető, az Izráelen uralkodó, a megígért Szabadító, Jézus Krisztus. Te-

hát az Újszövetségi Anyaszentegyház így vallja: Jézus Krisztus a mi békességünk.

Hogyan lett ő békességgé?

Tetszett Istennek, hogy Őbenne békéltesse meg magával a világot. Erről egybehangzó bizonyágtételt tesznek a próféták és az apostolok. Ésaías ezt mondja: "És ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van és az ő sebeivel gyógyulánk meg."/53,5/ Pál apostol pedig így tanít: "Mert Ő a mi békességünk, aki a két nemzetséget eggyé tette, és lerontotta a közbevetett választófalat, az ellenségeskedést az ő testében... hogy megbékéltesse az Istennel mind a kettőt egy testben a keresztfán által, megölvén ezen az ellenségeskedést."/Ef.2,14.16/

Úgy és akkor lesz számunkra békességgé Jézus Krisztus, ha ezt az ő ellenségeskedést megölvő kereszttáldozatát elfogadjuk, hit által magunkra érvényesnek tekintjük. A református keresztény hittan szerint a békesség a megigazulás gyümölcse: "Megigazulván azért hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által."/Rm.5,1/ Kálvin a békességet a hit által való megigazulás "páratlan gyümölcs"-ének nevezi. Azt tanítja hogy nincs meg ez a békessége sem a farizeusnak, ki a cselekedetekben való hazug bizakodástól duzzadozik, sem az elkábult bűnösnek, aki vétkei édességétől megrészegülten semmi nyugtalanságot sem érez magában.

Tehát hit által lesz ő békességünké. De engedjétek meg nekem, hogy a hitről is idézzem, amit néhány sorral lejjebb mond: "...nem annak van olyan hite, hogy a hívők közé számítható, akit hirtelen felbuzdulás indít a hívésre, hanem annak, aki állandóan s /hogy úgy mondjam/ jól megvetett lábbal kitart az Istentől neki rendelt őrhelyen, úgyhogy mindenkor Krisztus

hoz ragaszkodik."

A mi békességünk.

Már szólottam arról, hogy hit által lesz Krisztus a mi békességünk. Most szeretném megszólaltatni azt az örömet, hogy a mi békességünk Ő. Az az én szívemnek is nagy erőssége és reménysége, hogy én is beletartozom azoknak közösségébe, akik boldogan vallják: Krisztus a mi békességünk. Ugye Testvér, a te életednek is ez a világossága és vigasztalása?

Amikor ma reggel elindultam volna az istentiszteleti szolgálatokra, csendességemben arra indított Isten Lelke, hogy ne menjek el addig, amíg az alapigét el nem mondom 69 éves, két bottal is nehezen járó, állandóan nagy fájdalmakat hordozó, gyógyíthatatlan beteg anyámnak. Odaálltam az ágya elé és így szóltam: Édesanyám, ma négy faluban prédikálok arról, hogy Krisztus a mi békességünk! Tudod, hogy az én életemnek is Ő a békessége. Advent első vasárnapján szeretném Neked is újra elmondani, hogy a te életednek is csak Ő adta békességet!

Most ugyanígy szeretnék odaállni mellétek és nagyon személyesen hirdetni, csak Neked hirdetni az evangéliumot: Krisztus a te békességed. A te békességed büntetése is Ő rajta van és te is csak az Ő sebeivel gyógyulhatsz meg.

Feladatunk a békességszerzés.

Jól tudom, nem híven hirdetném számotokra "az Istennek teljes akaratát"/Act. 20, 27/, ha most itt áment mondanék. Ugyanis a békesség nemcsak ajándék számunkra, hanem feladat, elkötelezés is. A békesség ugyanis, amit Jézus Krisztus hozott, az Újszövetség szerint, ahogyan találóan mondta valaki "nemcsak a kebel eseménye."

Tetszett Istennek reánk bízni a békéltetés szolgálatát. S ez olyan sokszínű, egész lényünket igénybevevő szolgálat, a-

aminek részletezésébe egy prédikáció végén nem lenne helyes dolog belekezdeni. Csak azt szeretném újra meghirdetni közöttünk, hogy Krisztus békessége "nem azért adatott nekünk, hogy magunk élvezzük, hanem hogy szétosszuk másoknak. Tartozunk ezzel a világnak. Aki helyesen valósítja meg az Úrnak azt a végrendeletét, amelyet búcsúzásakor az övéinek ad, az tudja, hogy a béke világosságává és savává kell válnia a népek között. Hogyan is mondja Pál az efézusbelieknek? "És felsaruzván lábaitokat a békesség evangéliumának készségével." És hogyan mondja Ésaías? "Mily szépek a hegyeken az örömondónak lábai, aki békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki ezt mondja Sionnak: Uralkodik a te Istened!" És hogyan mondja maga az Úr? "Boldogok a békességre igyekezők, mert ők Isten fiainak mondatnak." /Iithi/

Ma, magyarországi református gyülekezeteinkben mindenütt megemlékeznek az egyház békeszolgálatáról, és adományainkkal is ezt a szolgálatot segítjük. Krisztus, a mi békessünk újítsa meg bennünket is ebben a szolgálatban. Ámen.

Néhány megjegyzés:

Mikeás a 8. század második felében működött. Könyve három főrészből áll. Mindegyik rész "Halljátok" szóval, dorgáló beszédekkel kezdődik s ígéretekkel végződik. 1,1 - 3,8 ; 3,9 - 5,15 ; 6,1 - 7,20. Az UT gyakran idéz Mikeásból. 4,7: Lk. 1,32. 33 - 5,1: Jn. 7,42 - 5,3: Mt. 2,6 - 7,6: Mt. 10,21. 35.36. Mk. 13,12 Lk. 12,53 - 7,20: Ik. 1,55. - Az alapíget is idézi az UT szöszereint: autos gar estin hé eiréné hémón. Ef. 2,14 - Az Ef. 2,11-18 Isten és ember, pogányok és zsidók között, a Gal. 3,28 pedig a faji, társadalmi-, és nemi kérdésben hozott békességet tárja elénk.

A "békesség" héber-arám kifejezése /sálom/ olyan állapotot

jelöl, amelyben az ember sértetlenül, háborítatlanul él, nincs ellenséges támadásnak kitéve. Másrészről a szó ezt is jelenti: jó egyetértés, összeköttetés; baráttal, szomszédal, szövetségessel. Még ma is használatos keleten ez a köszöntés: "Béke veled!"

A béke, amelyről a keleti ember beszél, nem csupán hangulat, nem valami, ami csak, vagy főleg az ember belsejében fordul elő. Békességet kívánni, azt jelenti: kívánni a másiktól, hogy az ellenség ne támadjon reá, vagy ha rátámadna is, rejtve legyen előle. Békességet kívánni, azt jelenti: kívánni a másiktól, hogy élete számára megtartatást, védelmet, segítséget, meggazdagodást jelentsen a szomszéd, vagy valaki más. A béke tehát olyan valami, amiben először kívülről lesz része az embernek és azután belülről. Az UT is így, egészen reálisan beszél a békéről.

A béke olyan állapotot jelent, amelyben az ellenséges /démoni, vagy démonian uralt emberi/ hatalmak nem támadják, vagy ellenük úgy fel van fegyverezve és előlük elrejtve, hogy azok neki semmit nem érthetnek. Békességben lenni azt jelenti: a Mindenható az oltalmazóm, szövetségese, közvetlen viszonyban, élő összeköttetésben, a legközelebbi barátságban élek Vele. Ezt a békességet Isten hozta létre. Ef.2,14. Krisztus a mi békességünk. Magától értetődik, hogy ennek az ember belső életében megszámlálhatatlan következménye van, de a béke az UT szerint nemcsak a "kebel eseménye." /Ralf Luther/